

ны те наши (братѣа) Варнава и Павла.

26 Сирѣчь съ человекѣу, който са предали души те си за име то на Госда нашегш Исуса Христа.

27 Прашае прочее Ида и сила, който ще да ви кажатъ и изва оустъ тѣа исти те словеса.

28 Защото се виде благо слово и на стѣаго Дха, и намъ, да ви не натовариме нищо по многш тегота, шсвѣнь тѣа (работы) който са потребны: (сирѣчь.)

29 Да се вѣрдите ш Онова што се принеси въ жертва на идшли те, и ш кръвь, и ш оудавено, и ш блдаз: (и Онова што не е вамъ араго, да го не стрѣвате дургимъ); ш който ако се вѣрдите, добре ще да сторите, зарѣвствдйте.

30 Они прочее като бшдоха прѣтени, дойдоха во Антиохѣа: и като собраха народатъ, дадоха писмо то.

31 И Они като го прочетоха, возрадовахасе за оутѣшеніе то.

32 И Ида и сила, понѣже вѣха и они пророчш, съ много дшмы оутѣшителны подчѣха братѣа та, и оутвердиха ги.

33 И като поседѣха тамъ мало време, испроводиха ги братѣа та со зарѣвѣ коды апостоли те.

34 Но Оѣла намери благо слово да шстане тамъ, (а Ида се вжрна самъ во Иерусалимъ).

35 И Павелъ и Варнава живѣеха во Антиохѣа, и оучеха и благовѣствдѣваха слово то Господне, заеднш съ мнозина дурги.

36 И по нѣколко дни рече Павелъ на Варнава: да се вжрнеме да посетиме братѣа та наши по сѣчки те градове, въ който проповѣдадохме слово то Господне, (за да видиме) какви живеатъ.

37 И Варнава поиска да земе съ себе Ивана, който се наричаше Марко.

38 Но Павелъ говореше, не трѣбѣва да земеме съ себе си оногова, който се шдѣли ш насъ ш Памфѣліа, и не дойдѣ съ насъ на служба та, на коато вѣхме прѣтени.

39 Отанѣ прочее помеждѣ нихъ прѣниѣ, што се раздѣлиха единъ ш дургиго: и Варнава оубв зема Марка и шплывѣ въ Кипръ:

40 И Павелъ изва сѣла и поидѣ, като го преадоха братѣа та на Бжѣа та благодаѣтъ.

41 И проходеше сѣрѣа и Кѣлікіа, и оутверждаваше цѣрквы те.